

גליון מספר

15

עתון חברת הילדים גבעת-חיים

8' חשין תש"ג

לשנת חש"א

שוב עומדים אנו על סף שנה חדשה הנה חלפה לה שנת חש"י על כל ברכותיה וצרותיה שמחותיה ויגונותיה ובאה שנה חדשה. בשעה קשה לעולם ולישראל, חותמים אנו את השנה החולפת, שלום העולם עומד בספק ומדינתנו נאבדת בקשיי קליטת העולים והשרותם במולדת, בקימום הארץ ובינינה. השנה החולפת הביאה עמה רבבות עולים מתפוצות הגולה - אילנו; בה צמחו וקמו עשרות ישובים עבריים של עולים חדשים, - יושבי המחנות, מחוטי העבודה והמעשה - אתמול - היום בונים - הם - את בתיהם ומעבדים את אדמתם הצחיחה. השנה החולפת הבאה עמה גידול מהיר והמוני של מדינתנו. עברנו את המיליון הראשון של תושבים ועוד ממשיכה העליה לזרום מכל קצנות עולם למדינתנו. גלויות שלמות חוטלו השנה, יהודים מכל תבל ניקבצים במדינתם. מסקנו אף הוא גדל והתרחב, נוספו - באו - עשרות עולים מתפוצות גולה וניקלטו במסקנו. ענפי המשק התרחבו והסתעפו אף הם ובמיוחד החבתניה, ובית-החרושת - שהיגעו לשיכלולים והסגים יפים. עבודת- (המשך בדף 3)

זכרון החדש

הצעתי ביחס לקבלת כחה ו' החדשה לחברה היא כזאת:
יצירת חברה מקבילה אשר חכלול את הכחות ו' ז' והילדים העולים,
בין שתי החברות יהיה קטר ע"י הוצאת עתון משותף ואולי גם מטובות
משותפות
אמנם יתכן שההצעה היא מוקדמת כפי שאמר יריב אבל אני מציע את
זה עתה היות ואם נדחה את ההצעה לשנה הבאה לא נוכל לפתור את
בעיית כחה ו' השנה. ואני מפקפק אם גם בשנה הבאה לא תהיה הטענה
אזנו. יתאימים לנהל חברה, וקשה יהיה אז יותר ליצור חברה מקבילה
כפי טענת כחה ו', שהם היו עם החברה הנוכחית משך שנתיים תקשה להם
לעזבה חוגבר, (אמנם הטענה הזאת היא קצת מגוככת אבל יתכן שיאמרו
זאת לגבי השנה הבאה). אני חושב שאת הדחיה נעשה לחודש חודשים
ובזמן הזה יהיו בין הכחות האלה והילדים העולים שלוב פעולות כגון
עריכת משחקים פעולות משותפות וכו', אתהדברים האלה יוכלו המדריכים
סלהם לארגן ואחר כך גם לעזור להם בהנהלת השיחות. אבל אי אפשר
לדחות את ההצעה לשנה שהבאה כי אז הבעיה תסאר פתוחה. כאשר תוצר
החברה המקבילה ממילא יצטרכו הילדים של כחה ו' לקבל את המטענת של
חברתם, ואז לא יהיו פטורים מעול החברה כמו שצינה זאת טיטה בסיחה
אני חושב שכחה ז' צריכה לקבל את התפקיד הזה על עצמה, והצלחתה היא
בעצם הצלחת חברתנו וכשלונה כשלוננו לכן כחה ז' צריכה לדעת שעל ש
שכמה יוטל תפקיד, ואין לזלזל בו!

שטון ט

ערכו של העיתון.

גדול ורב ערכו של עיתון חי וער. תפקידו לעקוב אחר כל בעיה
ושאלה; לעלות ולבטא בעיות ושאלות; לתקן פגמים ול-סקף את חיינו
על כל גוניהם ככלפ ביטוי לחברה ולפרט.
אך כדי להשיג מטרה זו ולספק את המטאלות הללו קשה וארוכה
הדרך. כדי להשיג את אשר אנו מבקשים הרבה עלינו לעמול, לבקר,
ללמוד, לשנות ולתקן, ולא להרתע ולהיבהל מסטיות וסינויים.
נשקול יחדיו את המעשים והפעולות שבצענו-מול חוסר המעשה,
האדישות, וניספוט!
נשאל כולנו?-"המלאה המערכת את תפקידה?!" ההקדישה את כל הרצון
להצלחת והעלת-רמת-העיתון?
נשאל ונענה.
אל יפגעו אלה אשר יהיו המטרה לביקורת. נזכור כולנו כי לא
מחוך כוונות רעות אנו מבקרים-הביקורת, כוונתה לעזור ולתקן;
לחטל פגעים ומגרעות, לשנות ולהצעיד קדימה ועל כן נדבר כולנו
ברצינות ובשיקול דעת.
כשניבחרה המערכת-השנה שהיא השניה במספר לחברתנו-עמד העיתון
בטימן עליה. נרכשו נסיון וידיעה. -העיתון עבר כבר דרך-מעבר לניסיון-
נות בראשית.
בשטחים מסוימים הובגשו כבר הטגים, אך רבים היו עדיין שטחי בור
שחכו לתיקון יסודי. כמו השתקפות חיי החברה מעל דפי העיתון, שטחי
האינפורמציה ההצעות ועוד.
מכך נוכל ליקבוע כי תפקיד המערכת הנכנסת היה-לתקן תיקונים
בשטחים רבים שטיקום בתוכן העיתון וצורתו. וכן להמטיך בכל השאלות
והשטחים בהם עסקה המערכת הקודמת.

עמרט. ה.

שונות

(המשך מדף 1)

בנין רבות נעשו במשך השנה-בתוכם -שיכין הותיקים, שיכוני-החב-
רים, הסנדלריה, ... ואחרון אחרון בית-הספר החדש!!
המשק בכללו עמד בפני בעיות קשות מפני המחסור בידיים עובדות
לבצוע -העבודות והמיפעלים.
אף בחברתנו אנו הייתה השנה פוריה ומבורכת. חברתנו התגבשה במשך
השנה והתלכדה; ביצענו תאפסלים ופעולות בשטחים רבים, קלטנו את קבוצת
הילדים-העולים ערכנו שיהות, גיוסים, פעולות, עובי-חובות, מחנונים
ועוד....

עם השנה החדשה חונכים אנו את בית-ספרנו החדש. לאחר שנים של
לימוד בתנאים קשים בלהט-הקייץ, וקור-החורף בצריפים הרעועים -ניכנס
בשימחה ללימודים בכיתות הבריות.
נאחל לעצמנו ולכולם -לשנה החדשה: שנת שלום ושלווה בעולם ובארץ:
כי יבואו עוד רבבות עולים להפיש את ביתם במדינת -ישראל; כי יפרו
ויעלה משקנו: כי נצליח להגביר את לימודנו ללא הפרעות: וכי נזכה
לראות את בית-ספרנו בשלמות, -בנוי ועומד.

מדינת ישראל במאמץ קליטת העליה

אחד התפקידים הראשיים של מדינת ישראל הוא הבאת עליה וקליטתה,
כי העולים הם העתיד של מדינת ישראל. חוץ מזה ישראל היא כעת המדינה
היחידה בהבל כולה בה יכולים יהודים להיות באזרחים שלווים, ואמנם
חיכך לקום המדינה החלו לזרום המוני עולים אשר הציפו את הארץ כמבול.
כלל העולים האלה אשר באו, ואשר מוסיפים לבוא גם כיום, הובאו למחנות-
עולים אשר הממשלה הכינה עבורם. אולם הם לא יכלו להשאר שם לתמיד כי
הרי לא יתכן להחזיק מאות אלפי אנשים במחנות מבלי עבודה, ושם יאכלו
לחם חסד הניתן להם על ידי הממשלה. לכן הוחלט להעביר אותם למעבדות
המעברות, הן מתנות בסביבתם עובדים העולים ומקימים את עצמם. המעברות
האלו יתפכו במשך הזמן לנעדרות מוצא של החליטות, ע"י כך שהעולה יקבל
בית וחלקת אדמה. אולם עדיין רבים מן העולים יושבים במחנות עולים והם
יבלו את החורף באהלים, העולים ליפול מבל בגע רוח, ומסופות הגשם.
נקווה כי בשנה הבאה יעזבו כל העולים את המחנות ויעברו להתישבות
קבע בקבוץ ובכפר.

גבי. א.

לסיים ההבראה

בחודש יבנה נסכנו את המפעל שבצעת חוה. השנה- שבוע ההבראה לכל ילד
בשנה האחרונה- עכב התנאים בחדר האוכל- הצפיפות, הרעס, העצבנות
וההגבלה במזונות הייתה אמילתנו מהירה וחטופה. בשבוע זה ניתן באמת
להרגיש מה רב הערך לארוחת סקטה, נעימה, טעימה ומסודרת.
בשמונה ובתודה נוכל להגיד- כולנו כי יצאנו בחום שבוע זה בריאים יותר
רעננים ומרוצים, ועל זאת נתונה תודתנו.
אנו מאחלים לעצמנו לזכות אף בשנים הבאות להבראה כזאת בטיפולך ובדאגתך
ולך, חוה. נאחל כי מצאת סיפוק בעבודה זו, ובראותך אותנו, יוצאים לאחד
חוספת משקל ובריאות.

x

רב תודות ולהתראות.

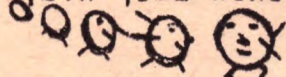
ב ח ב ר ה

ב ח ר ג

עד עתה לא מצאנו מנוח גם בעבודה, וגם במקום העבודה. וכמו כן לא היה לנו כל קשר עם המרכז, בקשר להטבת חומצם. עתה זה מסודר כבר וננימתינו הזאגות. סוף, סוף קיבלנו את חסי פריה למקום קבע (?). אך המקום צר מהכיל אותנו, ואנו צאלצים לעבוד בחוץ. חוג זה הוא מטעם החברה ואפילו מטעם ועדה-ספורט. ואני אנני רואה יחס רציני אליו. המז- כירות אינה רוצה לשמוע לטום פניה של החוג הזה. ובכל זאת אני מקוה שהיחס הזה ישתנה במסך הזמן לטובה.

אליהו.

xxx

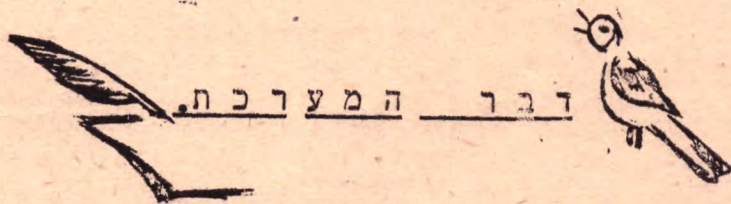

ועדה-קרן קימה כידוע לא פעלה הרבה בחפפש. את תפוחי-האדמה שהיו בהתחלה לא ליקטנו כיון שהמטפלות של הפיתוח שנועדו לתפקיד זה לא נחנו את רשותן לכך. על החברה כידוע אסור ללכת כנגד ההוראות על הבריאות (אף אם הן אינן מבוססות דין)

לפני זמן קצר יצאו אחדים מהילדים ומהועדה לאסוף צבריסותא-נים הסכום. שנתקבל עבור החאנים והצברים מגיע ל-14 ל"י. אולם אין הועדה משמשת רק להטבת כספים למען קק"ל לאלא צריכה להיות פעולה המבצעת כל החברה. על זאת גם הייתה הביקורת מצד החברה. אך כאשר רצינו ביום שלישי קודם יום ראש השנה לבצע קטיף צברים של שתי הכיתות הגבוהות (הסיבה היא שלכיתת ה' ו-ז' אסור לעבוד בטמש). ראינו חמונה עגומה מאד המעמידה את כל צורך ועדה קק"ל לחברה בצל. התוכנית הייתה שהבנים של כתה ט' ו-י"א יקטפו את הצברים והבנות של כתה ט' וכל כתה ה' יקלפו אותם. הודענו לכל מי שהיה צריך לצאת ב-9.30 (שהיא שעה לא מוקדמת כלל). יום לפני כן, והיו אחדים שהטתמטו כבר בערב. אולם כשהערנו את כולם בבקר לאחר צעקות והסברים באז כחצי כחצי מהמספר למקום היציאה באיחור של קרוב לשעה וגם הם לא הלכו בטיכומו שלדבר.

בימים הקרובים נסדר הפעם נוספת לקטיף צברים וכשיהיו בוטנים נצא ללקט. בטיכום אני רק רוצה להעיר הערה: אם החברה אינה רוצה בפעולה למען קק"ל או אינם רוצה בועדה הקיימת, יותר נאה להברחנו להחליט זאת ולומר זאת בקול רם וברור ולא שכל ילד ישתמש באופן אישי תחת מטווה של לא ידעתי.... לא שמעתי... לא הייתי בטוח... וכ"ו.

ועדה-קק"ל

ד ב ר ה מ ע ר כ ת

עוננו זה ניתאחר זמן רב, ועל כן מבקשים אנו את סליחת הקוראים. לא נימנה את הגורמים אשר עמדו לנו לשטן, אחד הגורמים באי הופעת העיתון הוא קילקול מכונת ההכפלה, אשר שהתה למעלה מן הזמן אשר הטבנו במקום התיקון בתל-אביב. החזרות אף הן היו גורם די ניקר באי הופעת העיתון, רוב חברי המערכת נהיו רקדנים, אולם סוף, סוף, יוצא העיתון ועלינו לברך, על כך....

יובל. נ.

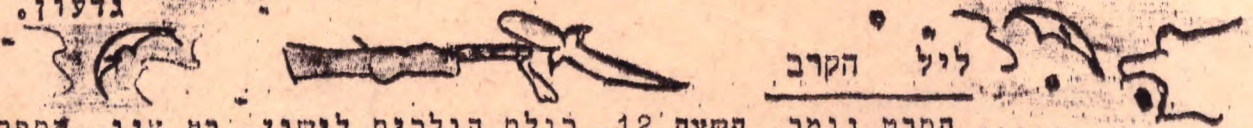

המחנות

כידוע לפולם יצאנו למחנות של 24 שעות לחורשה חיבה-ציון.
 המחנות למעשה היה מיועד לבילוי זמנם של הילדים. בשיחה הקצרה שנערכה יום
 לפני היציאה הם התנגדו ללינה מעורבת, החטבות שבכל מחנה ומחנה בדים בית
 לא שמענו אותם והיה הכרח לעשות את רצונם. הדבר נבע מהיחסים ששררו עוד
 לפני כן בין הבנים לבנות.

אחת המטרות הייתה גיבוש חברתי - ז"א היחסים בין הבנים לבנות - שבסוף המחנות
 בלי שום טעם השתנו לטובה. עלב המתיחות ששררה לפני החקמה "הגדולה" של
 תום ה. המשמעת הייתה די חלשה. כש-התכוננו לחזור הביתם באו להודיענו
 שנוטל להמשיך במחנות עד למחרה בצחורים. נו, השמחה הייתה רבה, ובאותו לילה
 יצאנו "לטיול לילה" בטביל "לסחוב" אבטיחים. באותו לילה התכוננו כולם
 לחקמה גדולה, כולם נמתחו והמשמעת הייתה 100%. הכל נעשה בטקט וברצונם עד
 באו מתח ז'. הדבר שהמתייע אותנו הוא שהילדים היו מוכנים מיד להשאר עוד
 יום אחד אם רק היה אפשרי.

אח המחנות בילינו במשחקים שונים ובקצת מחנאות. בערב ליד מדורה ישבנו
 שרנו, הקראנו אנדה וספרנו על חמל"מח. עלינו להרבות במחנונים מסוג זה
 גדעון. ג.

הסרט נגמר, השעה 12, כולם הולכים לישון. רק אנו, מספר
 ילדים אשר מגמה הצבאי לנו, והיא "לסחוב" את הדגל מהמחנות של הילדים הער-
 לים-ערים. היכינו כף שעה בערך לאחר גמר הסרטו יצאנו לדרך. הליל ליל יד
 והכל נראה בכחירות. צעדנו לעבר החרש-ה שליד הבוסטן. מצב הרוח היה מצוי
 לאט, לאט נעלמים מעיננו ובתי סכוז הוחיקים. אנו מתקרבים לחרשה. לפני החרשה
 התעכבנו וערכנו חכנית התקפה. לפתע נראתה דמות אדם ליד החרשה, עברנו בזח-
 לה למקום מוסתר וחיכינו. לאחר דקות מספר נשמעו שריקות מעבר הכביש, השר-
 קות ניסנו וניסלסנו. אחרי זמן מה ש-ל סקט התחלנו להכנס לחרשה. שלוש
 נכנסו וחיכו ליתר השלושה שהיו צריכים לבוא מיד אחריהם והם לא באו. מיד
 יצאנו בחזרה אליהם ונתברר שהם ראו ילד מתחבא ולכן שינו את התכנית. לפתע
 ראינו גוף צמוד לגזע עץ. לאחר זה נתרחו הדברים במהירות. הילד (אח"כ
 נתברר שזה שמעון) התנפל עלינו וניסה לסחוב אותנו לחרשה, מקום שם היה
 המחנה. אולם אנו והיבר לא עלה בידו. הוא שרק כמה שריקות בפיו אבל הן
 רפויות ולא נשמעה שום תשובה. מהשריקות נבהלו כמה ילדים וחזרו הביתה.
 היתר (שלושה) המשיכו להאבק. האבקות נמשכה כרבע שעה כשכל פעם מתגברת יד
 ש-ל מישהו אחד. לבסוף צעק שמעון לעזרה ומיד נשמעו תשובות מחוץ החרשה
 ו20 ילד הגיעו ממנה. אנו הצלחנו להחלץ ומיד החלו לרדוף אחרינו.
 אולם לאחר האבקות כזו היינו עיפיים "במקצת" ומיד נתפסנו והובאנו למחנה.
 כאשר הגענו למחנה ראינו שם גם את יתר חברי. ילדי המחנות קשרו אותנו כל
 אחד לעץ כל אחד לעץ.

כך היינו ששורים עד שעה 2 בבקר ואז שוחררנו והלכנו הביתה לישון.
 יובל. נ.